

Bericht aan de thuisblijvers nr. 12
Thema: Proef het leven

We zijn nog een beetje thuisblijvers. Nu we langzamerhand weer gaan nadenken over kerkdiensten houden met gemeenteleden erbij aanwezig, merken we dat er nogal wat gemeenteleden zijn die zeggen dat ze nog wel een tijdje willen afwachten. Ze vinden het nog te gevaarlijk bij elkaar te komen.

Tegelijkertijd slaan we weer de vleugels uit, van de minister-president mogen we zelfs naar sommige landen over de grens. Langzaam proeven we weer wat er allemaal met het leven verbonden kan zijn.

'Proeven' dat is een oud woord waar de kerkvader Augustinus over schrijft. Het plaatst het tegenover het woord 'gebruiken'. Proeven is het voorzichtig tot je nemen, terwijl je er van geniet. Gebruiken is het je helemaal toe-eigenen, en het rücksichtsloos verslinden. Augustinus wil dat wij onderweg met God het leven proeven. Dat we er omheen lopen, goed kijken en een klein stukje in de mond nemen hoe het zal smaken. Dat is echt leven in Jezus voetspoor.

*Hier zijn weer zeven bijdragen voor de nieuwe week.
Eet smakelijk!*

*Met een hartelijke groet,
Pierre Eijgenraam en Arjen Hiemstra, redactie*

Gebed – Lied 408g

*Die zich breken laat
onze schulden draagt
doe ons proeven van uw vrede.*

tekst: Andries Govaert

Maandag 15 juni: Joost Röselaers

Met Pinksteren werd het verhaal gelezen over de discipelen van Jezus die plotseling de geest kregen en jubelend de straat opgingen. Zij proefden weer aan het leven. Een dag later werd dit tafereel ook voor ons daadwerkelijk realiteit. We gingen op 1 juni massaal de straten op. Eindelijk vrijheid, las ik op social media. Wat verstaan wij onder vrijheid? Ik lees het vooral als een verlangen naar het oude normaal.

Ik voel mij sinds 1 juni wat weemoedig. Ik ben natuurlijk opgelucht dat het virus mijn omgeving en mij bespaard is gebleven en dat ik weer bij mensen op bezoek kan. Voor mij persoonlijk was deze Coronatijd echter ook een periode waarin ik geënthousiasmeerd werd door de verhalen over een nieuwe normaal. Alsof we proefden aan een andere vorm van leven met elkaar. Er werd een appèl gedaan op onze verbeelding. De Groene wijdde een heel nummer aan het 'Nederland van de toekomst' met artikelen waar de creativiteit en energie vanaf spatte. En ook kerken deden mee aan dit creatieve proces. Het Bijbelse verhaal reikte elementen aan om de verbeelding te voeden.

Hoe gaan we nu verder? Het nieuwe normaal dreigt verdacht veel te gaan lijken op het oude normaal. Het voelt als een gemiste kans. Ik wil mijn gevoel van weemoed ernstig nemen. Er zit namelijk een verlangen achter naar vrijheid. En dan niet de vrijheid in de zin van vrijheid-blijheid, maar een vrijheid die ons in staat stelt om werkelijk en voluit te leven.

Dinsdag 16 juni – Monique Maan

Proef het leven, met al zijn smaken in deze corona-tijd:

Zoet, vanwege de goede en mooie dingen zoals vriendschap en aandacht voor elkaar, en vanwege alles wat langzamerhand weer kan en mag.

Zout, vanwege de situaties die het leven in deze tijd smaak geven – nieuwe ideeën voor de toekomst die geboren worden, als het gaat om duurzaamheid en visie op wat goed is voor wie na ons komen.

Zuur, vanwege alle dingen die niet door konden gaan, een bruiloft die uitgesteld is, een kroonverjaardag zonder feest, geen kraambezoek maar raambezoek.

Bitter, vanwege het verdriet en de pijn die er is, om mensen die ernstig ziek zijn, om een geliefde die overleed en maar zo'n klein groepje bij de begrafenis, om werk dat van het ene op het andere moment ophield en hoe gaat het straks verder?

Proef het leven met al z'n smaken. Het doet me denken aan Prediker 3, dat gedeelte dat begint met de woorden 'Voor alles wat gebeurt is er een uur, een tijd voor alles wat er is onder de zon.' De wijsheid van die verzen is wat mij betreft het inzicht dat het leven bestaat uit de samenhang van al die verschillende momenten, van lachen en huilen, van opbouwen en afbreken, van bewaren en weggooien. Dat hele leven is gekend en gezien door God. Het is niet zo dat Hij in het één wel met ons is, en in het ander niet. Alle tijden – en alle mensen die die tijden meemaken – zijn in zijn hand, en mogen met Hem gedeeld worden.

Woensdag 17 juni – Taco Bos

'Lekker is dit zeg! Heerlijk!' De complimenten aan de koks waren niet van de lucht. Zonder het mooier te maken dan het was, zal ik mij van de *lockdown*-maanden vooral de smakelijke maaltijden herinneren.

Het leven lag stil. Ik ging nog naar mijn werk, maar voor mijn thuiswerkende huisgenoten regen de dagen zich aaneen. Levensbelangrijk werd dat ene lichtpuntje in de saaie dag: het gezamenlijke avondeten. Dus vergaderden we over menu's en inkopen. We deden uitgebreid bronnenonderzoek in kookboeken en op internet. De kookbeurten verdeelden we op basis van universele principes als beschikbaarheid, bekwaamheid en rechtvaardigheid, - wat voor mij niet ongunstig uitpakte. Stond het eten eenmaal op tafel, dan namen we de tijd. Meer dan anders, proefden we wat we aten en raakten we echt aan de praat. Intussen komt er meer ruimte. Dat is fijn. Tegelijk hoop ik dat we een paar levenslessen niet vergeten. Dat we in staat waren om bij tegenslag toch het leven te vieren. Dat we dankbaarheid konden ervaren voor elkaar, voor goede gezondheid en smakelijke maaltijden. En dat onze planeet, met meer vogelgezang en minder vliegtuigstrepen, opeens zoveel beter tot zijn recht kwam, ook voor óns.

Tal van Bijbelverhalen vertellen eenzelfde verhaal. Dat ook in beperking of tegenspoed, het goede leven te proeven is en wij verrast kunnen worden door momenten van goddelijke genade. En dat ons geluk alleen écht geluk kan zijn, als het verbonden is met het geluk van anderen en met het welzijn van heel Gods schepping.

Donderdag – Elsje Pot

Hoe smaakt jouw leven, bitter, zoet, vet, zout, lekker gekruid, smakeloos, smaakt het naar meer of ben je voldaan? Kun je het leven eigenlijk wel proeven? Het maakt voor het vervolg van dit stukje nogal uit welk antwoord je kiest.

De schoonmoeder van Ruth, Naomi, noemde zich Mara, omdat haar leven bitter was geworden. In het Hooglied wordt een leven in liefde verschillende keren met het woord zoet omschreven. Bij vet moet ik denken aan de droom van de farao over magere en vette koeien, waarbij vet voor leven in overvloed staat.

Ik denk aan die uitspraak van Jezus 'Jullie zijn het zout van de aarde.' Jezus zegt tegen zijn leerlingen dat zij zout zijn. Er zitten veel betekenissen aan zout: het kan reinigen, je kunt er voedsel door bewaren, zonder zout verliezen veel dingen smaak, en ons leven blijikbaar ook.

Wat betekenen die woorden van Jezus voor mij, ben ik zout en hoe ben ik dan zout voor een ander, de aarde, de wereld? Ik las een preek van W.R. van der Zee over deze woorden: zout is er wel maar het is niet aanwijsbaar (als je zout weglaat uit een gerecht is het flauw, maar erin kun je het niet aanwijzen). "*Leven als zout is kritisch leven.*" Kritisch ten aanzien van alles wat zich in de wereld voor doet, maar ook kritisch naar eigen ideeën en gewoontes.

Kritisch leven, dat spreekt me aan, het raakt voor mij aan dat woordje protestant, ik hoor daar graag protest in.

Vrijdag – Pierre Eijgenraam

Een paar jaar geleden startte ik samen met Carin Boonstra een cursus 'mindfulness en bidden'. In de eerste bijeenkomst mochten we onder Carins leiding met aandacht een mandarijntje eten. 'Met aandacht', dat wil zeggen: heel goed kijken naar de kleur en de vorm, naar de structuur van de schil en de oneffenheden daarin, naar de ruimte tussen schil en vrucht, en hoe de partjes gescheiden-ongescheiden aan elkaar vast zitten..

En daarna: eerst nog zorgvuldig voelen en ruiken voordat je heel voorzichtig één partje in de mond kon steken... Het was een overweldigende ervaring. Nooit beseft hoe bijzonder zo'n simpele mandarijn eigenlijk is, nooit beseft hoe ongelooflijk rijk van smaak!

Ds. Blom, heel vroeger predikant van de Parkstraatgemeente schreef eens: *'Wie een bewijs wil zien voor het bestaan van God hoeft alleen maar het kniegewricht van een langpootmug onder de microscoop te leggen'*. En ik vul aan: *'of met aandacht een mandarijntje te proeven'*.

Wie aandachtig leeft, ziet meer, hoort meer, proeft meer, geniet meer, en heeft minder stress. Waarmee niet gezegd is, dat ik altijd zo iemand ben. Maar op mijn beste momenten kan ik het leven proeven en genieten; wanneer ik luister naar muziek of wandel in het bos, tijdens een goed gesprek met een gemeentelid of wanneer we als gezin met elkaar iets bijzonders beleven.

Op zulke momenten voel ik soms *'Gods glimlach over mij'* en moet ik denken aan Psalm 34: 9: *'Proef en geniet de goedheid van de HEER'*. Of met een variant op 'ubi caritas' (Lied 586): *'Waar liefde is en aandacht, daar is God'*.

Zaterdag – Marieke Fernhout

Leven is wachten
dagen en nachten
denken en dromen
of het zal komen
dat grote geluk.

Leven is vragen
wachten verdragen
zwoegen en zwijgen
antwoorden krijgen
waarom je niet vroeg.

Leven is lijden

niet te vermijden
onmacht verduren
eindeloos turen
naar komend licht.

Leven is dwalen
oude verhalen
speuren en zoeken
stoffige boeken
de sporen van God.

Leven is kijken
elkaar verrijken
opnieuw beginnen
leren beminnen
spontaan als een kind.

Leven is opstaan
elkaar tegemoet gaan
't hart om te geven
en kwaad te vergeven
het leven is goed.

(lied 830)

Zondag – Hubertien Oostdijk

Wat ik in elk geval geleerd heb van de afgelopen maanden is, hoe goed het is om bewust te genieten van Gods goede Schepping. Vrijwel elke dag een rondje fietsen of een stukje wandelen, luisteren naar de vogels, kijken naar de bomen, de seizoenen. En me realiseren hoe fijn het is dat ik vrij de deur uit kan gaan, je zult toch maar 'opgesloten' zitten in een verpleeghuis, hoe goed bedoeld en voor eigen veiligheid dan ook. Nu mag er weer meer, maar zie je ook dat mensen de regels minder nauw nemen, ik hoop van harte dat zo'n 'intelligente lockdown' niet nog een keer gebeurt, ik moet er niet aan denken, maar heb me wel voorgenomen om bewuster te blijven genieten van Gods goede Schepping. In psalm 34 dicht de psalmist, David, zo wordt gezegd. 'Proef, en geniet de goedheid van de Heer, gelukkig de mens die bij Hem schuilt'. David heeft het bepaald niet gemakkelijk gehad in zijn leven, alleen al het op de vlucht zijn voor koning Saul, de vader van zijn vriend Jonathan, is een heftige ervaring. Maar telkens weer ervaart hij dat God met hem is, dat God hem niet loslaat. En daarom roept hij uit, 'proef en geniet de goedheid van de Heer...' Stap voor stap, hap voor hap bij wijze van spreken, mag je ontdekken hoe goed God is. Ondanks alles wat er in ons leven gebeurt, hoeveel zorgen en verdriet we ook kennen, God laat ons niet los. Gelukkig de mens die bij Hem schuilt.

Dat dat ons troost en bemoediging mag geven op moeilijke momenten.